

zoghattak. A menekültek jelentős hányada, zsidók és nem zsidók ve-
gyesen, internálótáborba került Csörgőre, Garanya és a Zemplén me-
gyei Ricsére. De akármilyen minőségben tartózkodtak is Magyarorszá-
gon, kötelesek voltak lajstromba vétetni magukat a Magyarországon élő
külföldi állampolgárok fölött joghatósággal rendelkező szervnél, a Kül-
földieket Ellenőrző Országos Központi Hatóságnál (KEOKH).

A KEOKH-ot az 1930. évi XXVIII. tc.-kel hozták létre. A svájci ide-
gen-ellenőrzési rendszer mintájára szerveződött. A Bethlen-kormány
belügyminisztere, Scitovszky Béla megbízásából Pásztóy Ámon (eredeti
nevén Polczer Antal Ferenc) tanulmányozta a svájci rendszert és készítet-
te el magyarországi változatának tervét. Pásztóy²³ sváb származású ember
volt, jobboldali érzelmű, s ugyancsak ő fogalmazta a XXVIII. tc. végre-
hajtására vonatkozó bizalmas utasítást, amelynek alapján a KEOKH
funkciója fokozatosan átalakult. A KEOKH eredeti rendeltetése az volt,
hogy felügyeletet gyakoroljon, de lassacskán elnyomó szervvé változott.
Törekvése az volt, hogy a zsidóknak lehetőleg minél nagyobb hányadát
KEOKH-joghatóság alá vonja, ezért azt az utasítást adta, hogy magyar ál-
lampolgárnak csak az a zsidó személy tekinthető, akinek magyar állam-
polgárságát igazoló bizonyítványa van. Mindenki más, még ha Magyar-
országon született is, a KEOKH fennhatósága alá került. A KEOKH
nyilvántartásában a harmincas évek végére már 8000 ilyen név szerepelt.
Soknak közülük Magyarországon születtek a szülei, másoknak a rokonsá-
gában olyanok voltak, akik az első világháborúban magyar oldalon har-
coltak és hősi halált haltak.²⁴

Pásztóy Ámon 1937-ig a KEOKH helyettes vezetője volt, ekkor elő-
léptették, ő lett a vezetője. 1941. július 1-jéig töltötte be ezt a hivatalt,
amikor Siménfalvy Sándor vette át tőle az irányítást.²⁵ Pásztóy ekkor át-
került a belügyminisztériumba, a VII. osztály, az ún. közbiztonsági osz-
tály élére. A KEOKH VII/c alosztályként tagolódt be a belügyminisz-
térium szervezeti rendjébe. 1942-ben a KEOKH-ban Siménfalvynak
Sándor Jenő és Szentkláray Emil volt a helyettese, főtanácsosként Kéry
Károly dolgozott a hivatalban, tanácsosként Abrudbányay Zoltán, Ax-
mann János, Ferenczy Énok, Glaser Elemér, Kiss Árpád, Kmetty István,
Pintér György, Solymosi László, Szojka Kálmán, Zakariás Dénes. Ott
dolgozott Farkas János és Lehotzky Tivadar százados, továbbá fogalma-
zói minőségben Bajóti Antal, Batizfalvy Nándor, Eltzenbaum László és
Máthé Sándor. Hét városban működtek irodáik²⁶: Csikszeredán Mihályi
Jenő vezetésével, Esztergomban Ivánkovich József, Kassán Pilisy Tamás,
Kolozsvárott Elekes Ernő, Máramarosszigeten Sátor Gy. Zoltán, Nagy-
váradon Sággy László és Újvidéken Szőke Jenő állt a hivatal élén.